

Gėmialau Kretingos apskrėties Endriejava miestelėje. Čia bengiau pradžiuos muokykla ir išvažiavau tuoliu muokyti iš Plungė. 1945 metais muokslus teka nutraukti: sovietu valdžiai aš neittēkau ir ana moni 6 mienesems uždarė į kallejėma. Vasara, kaa paleida lig atskėra partidyma, išvažiavau į Kauna. Čia muni priglaudė gerę žmonės. Dar geresnė padieję istuotė į Kauna medicinas seserū muokykla. Nu 1948 metu med. seselė ir dėrbu. Sunkiausee bova lig 1953. Paskiau jau gyventė pasėdarė ramiau.

Puoet savės nelaikau, vuo rašiau, kėlik aš atmėno, vėsumet. Rašau eilleraščius, svelkėnėmus. Yr anū patekė ir į "Muoksleivį", ir į "Kauna dėima", spausdėna "A mon saka?".

1994 metu vasarė 22 dėnia
Gečia Stepuona puortėgrapėjė

Mona gimténė

Ta mona gimténė — pri ežera kronta.
Tėn déinas prabiega gražiosés
vaikystės.
Tuos valondas švėsés atménémüs
yr bringės,
Anuos muni vedė į džiaugsminga
jaunystė.

Pri muokyklas mes dėgiem ožoulus,
lėpas,
Vuo kėlik gražoma lioub atneštė gegožis!
Mes matiem, stebiejuom, kaap téi
medee stéibas,
Kaap apsvyniuo žaliū lapu drabužees.

Vuo ir gražus tas mona Endriejava
miestelis,
Ont kalnų palėpés, kaap gyvs,
ruoduos, žvalguos.
Vinkorė, Veevirža ir Gegožopalis,
Par žéima méigojės, pavasari balduos.

Išlaersiš pu ledą, pasveikins saulelę,
Inéks biegté į jūrą, į muotiną
sava.
Sosétékė pri jūras opės ir opelee
Sosékėbė į vėina linkstee
nubongous.

Ir kuožnos juk žmuogos tor
gyventė tuo žemie,
Kor gémé, kor auga, kor ašara šloustė.
Jee kas sugriaudėna tuo maža sérdele,
Sogryžės ons nuor pri vuobélelės
priséglaustė.

Bet a kuožnos barond gimtū nomū
slénkti
Tik liūdna sau ašara ne vélns šlousta nu
žonda.
Sostuojės kaap dykvéitie žemaa
nuslénksi,
Vuo ton nomū slénkti tik šerdés
baatras.

Laiminga težyd

Viel gavusi veita Euroopuo
lalsva,
I saulė iškletusi Vyti
Iš naujė pražydusti mūs Lietova
Per omžios laiminga težyd.
Gedémina pilis smūtna, nerami,
Ne savo gėismė gėidojė.
Anos spaudė valduoja piktė, svetėmė.
Kėlik reeks dar kentiet neženuoje.
Vuo ir soskombiejė Kudirkas gėismie,
Trispalvė į aukšti pakėla.
Tanadrys anuos pliešyt piktuoji
griesmė —
Par droosa, skausma ana kėla.
Ir Kara muziejaus gyvėjee varpaa
Sulaukė savošés trispalvės.
Jau skomb atsegavė lalsvés varpa
balsaa,
Brauk ašara želuosés galvas.
Vuo varps... Uns tūs dūžius skaliciou
ir skaiciou,
Vés sveikėu vieleva švēnta.
Senee laukia liousybė Tievynė atgava
Ir šauk vesus:
"Gyventė! Gyventė!"

Žemaičiu Kalvaréjė

(Miestelė 400 metu sokaktee)

Jee žemė žemaičiu matyt to nuories,
Daug girta, opeliu pravažiut toriesi.
Tėn Baltijos jūra balta smėlti plau,
Tėn kelelivis pavargės svelkata atgaun.

Žemaiti sotékės jee kelė paklausi,
Palaukt reeks blakiell kol atsaka gausi.
Lietau ons galvuo, bet paatlškėn kaap
reek,
Parodus ian kiell, sakys: "Droosee eek."

Bet reek mums sogryžé į omžiu tuo
sena,
Pri Cedruona opės kaa žemaitie
gyvena.
Véita ta bava Gardaas pavadinta,
Klevelees kaap rūtaas žalees
apsvadinta.

Miestelis vés auga, tėl šimtmelės biega,
Krirkščiuoniu bažnyčę kaap lėipa išdyga.
Vienuolyns atsirada, skleest muokslia pradlejė,
Muotiejos ir Šimūons tėn muokytiis
atskubiejė.

Pryš cara pakėla biednė baudžiauninkas,
Cars tujau prisakė elškuot kallininkas.
Teep duomiaiinkuonu muokykla uždarė,
Muoksleivius iš muokyklas išblaškė,
išvarė.

Bet i septyniolėkta omžiu mes gryžkem,
Senuoju tėn sumegsta marza atreškem.
Tyškevič vyskops, kelees Kristaus ejos,
Švēntuos žemės atvelės, kaap grūda
pastejės.

Jernozalimna matė, kor Kristus kentieji,
Kor mušts bova, stumdyts, kor krauji
pralėj.
Švēntuos žemės pajemės pélina sauja
sava,
Pri Cedruona opės tėlce atkeliev.

Žalėjee kalnelio tėn kelas, tėn leidas,
Kaa lėipas prafyst, švēntas gėismės
skleidas.
Vo Cedruona opatis skubiedams vingiou,
Būrė maldininku paopees atlingou.

Piktė komunistas daug metu konkėna,
Vo žemė žemaitė, matyt, napatėna.
Koplyčės išardė, Išplesė, išdažvė,
Bet tėkra žemaitė sérdeis nepalaudė.

Celturonė žodėkaa palėikt Žemaitiję,
Mums prazūti neš raudonėjee ateik.
Ir Mačernis Vytauts nabnuor pasilikė,
Nu prieš skob biegtė, nomeltus palėktė.

Iš debesė išlend baidyklių gelžėnė,
Ir atneš mirti skeveditu švēnėnė.
I Šarnei gryža, ont sava kalnelė,
Tik jau ons nabšneklinis tuo žalė berželė.

Kalvaréjuo žemaičiu, kaap ženuoim,
nu sena
Na vėins če švēisuolis sostuojės gyvena.
Joška knygnešl žéna, kors knygas
iš Prūs
Atnešės dalėna žemaitelims mūsa.

Kalvaréj žendėta graži yt, baguote,
Na tortaas, bat dvasiškaa apduovanuota.
Keforees šimtaas metu paženklintis
miestelis,
Senuolita senuolee če yr mynė takell.

